

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1417

гр. София, 21.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

като разгледа дело номер **1186** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.157 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Делото е образувано по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК] против АКТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЕ ПО ДЕКЛАРАЦИЯ (АУЗД), по чл. 107, ал. 3 ДОПК, № 641882-1/09.09.2020г., издаден от инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи – К. село“, Дирекция „Общински приходи“, при Столична община. Актът е мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „Общински приходи“, , отдел „К. село“, при Столична община, с непроизнасянето в срок по подадената жалба срещу него. В края на настоящата жалба до Съда, е поискано спиране предварителното изпълнение на Акт №641882-1/09.09.2020г., тъй като същият не е влязъл в сила и са налице убедителни доказателства, че обжалваният акт е издаден в противоречие на приложимите материално-правни и процесуалноправни норми.

С разпореждане от 10.02.2022г., във връзка с това искане Съдът е указал на оспорващото дружество, освен да внесе държавна такса за образуване на делото, да представи доказателства, по смисъла на чл. 157, ал. 3 ДОПК. С молба от 18.02.2022г. дружеството-жалбоподател, чрез неговият управител П. Н. е представил само доказателство за внесена държавна такса.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че искането за спиране изпълнението на АУЗД, по чл. 107, ал. 3 ДОПК, № 641882-1 от 09.09.2020г. е процесуално допустимо (чл. 157, ал. 2 ДОПК), но е неоснователно.

Вече цитираната разпоредба на чл.157, ал.2 ДОПК дава възможност на жалбоподател, оспорващ ревизионен акт, както и АУЗД (арг. чл. 107, чл. 144, ал. 1, ал. 2 ДОПК) да поиска от Съда спиране изпълнението на акта, но нормата на ал. 3 задължава, към искането да бъдат приложени „доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да

съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 - 5“. В процесния случай нито с жалбата, нито след дадените от Съда указания, от страна на „дружеството-жалбоподател не са представени доказателства за наложено обезпечение (пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа), в размер на главницата и лихвите и не е направено предложение за обезпечение в същия размер. Липсата на обезпечение и/или на неотменяема банкова гаранция за установено с АУЗД по чл. 107, ал. 3 ДОПК публично задължение обуславя неоснователност на искането за спиране на акта. Поради изложеното и на основание чл. 157, ал. 4, вр. ал. 2 и ал. 3, вр. чл. 153, ал. 3 ДОПК Административен съд София – град, 75-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ заявеното от [фирма], ЕИК[ЕИК] искане за спиране изпълнението на издадения от инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи – К. село“, Дирекция „Общински приходи“, при Столична община АКТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЕ ПО ДЕКЛАРАЦИЯ по чл.107, ал.3 ДОПК, № 641882-1/09.09.2020г., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „Общински приходи“, отдел „К. село“, при Столична община. Определението подлежи на обжалване пред ВАС с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: